

δαλῇ ἄγριες νὰ τὲς ἔχουν μαζί. Τὸ ἀγριάμπελο στὰ Πλατάμπελα τὴν πάρ-
τη ντως ἐδικό ντου. Πι-
θάρια δύο, μεθύρες δύο. Τὰ λιανὰ ζῶα νὰ τὰ ἔχουν μαζί ὅσα βρίσκονται.
Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν
εὐχὴ ντως. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ)
ἀναπαμένα στερεώνοντας
τὴν παρὸν μὲ πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς ἀφεδίας ρ. 20—. Ὅποιος σκανδα-
λίσει εἰς στὰ ἄνωθεν που-
40 ρκισμένα, νὰ τὰ πληρώνη τῆς κατὰ καιροῦ ἀφεδίας κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν
νὰ μέ<νη> σταθερόν,
βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον στερεώνοντάς στο κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυ-
ρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
Ἀκόμη δίνει ἡ Λιανὴ τῆς κόρη στη<ς> τῆς ἄνωθεν Μαρίας ἓνα ταβλο-
μάντηλο —

232 (φ. 166r [188r])

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Συνθήκη καλλιέργειας
(παντίκι)

ΑΘΗΝΩΝ
1757, Μαρτίου 9

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Συμεὼν ἱερομονάχου
Γρατσία ὁ Μπιακῆς Μανόλη Μπιακῇ ἔχοντας ἓνα παλαιάμπελο στὶς Δρυάδες
στὴν Κοξακὴ τὸ δίνει μισιάρικο στὸν πεδερό του Ἀποστολὴ Μαῦρο μὲ τιμὴ παν-
τικίου 2 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1757 – Μαρτίω – 9 – 188
= Ἐχοντας ὁ Μπιακῆς Μανόλη Μπιακῇ ἀπὸ γονικό ντου ἓνα κομμάτι πα-
λαιάμπελο εἰς
στὸ ποδέσιον τ(ῆ)ς Κοξακῆς λεγόμενον Δρυάδες πλησίον Ἰωάννη Βαγια-
ράκη, ἐπειδὴ κ(αὶ) ἦ-
τον ἀφανισμένο ἀπὸ τὴν δούλευσιν εἰς χρόνους ἀπερασμένους, ἐδέλησεν
κ(αὶ) τὸ ἔδω-
5 σεν τοῦ πεδεροῦ ντου Ἀποστολῇ Μαύρου νὰ τὸ ἀνακαινίσῃ, νὰ τὸ δου-
λεύσῃ μὰ νὰ τὸ κά-
νῃ παντοτινὸ μισιάρικο· κ(αὶ) αὐτὸς τὸ ἐδούλευσε καθὼς λέγει ὁ νοικοκύ-
ρης κ(αὶ) ἀρέσει του

- κ(αὶ) θέλει δεληματικὸς τὴν σήμερον κ(αὶ) κάνει του τὴν παρὸν ἵνα τὸ ἔχη
μισιάρικον παν—
τοτινό, νὰ τὸ δουλεύη κ(αὶ) νὰ τὸ καλλιεργᾷ, νὰ τὸ κάμη ἵνα ἀρέσῃ κάθε
καλοῦ γεωργο{ῦ}.
- Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ πανδικίου ἔκαμαν καλὰ ἀναμε-
ταξύ ντως νὰ τοῦ
- 10 δώσῃ γρόσια δύο Ν. ρ. 2—, τὰ ὅποια τὰ λαβάνει ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν
ἀξιοπίστων =
μαρτύρων κ(αὶ) κράζεται πληρωμένος κ(αὶ) σοντισφάδος ἕως ἓνα ἄσπρο
διὰ τὸ παντίκι ὑπο—
σχόμενος ὁ κοπιαστής νὰ τὸ δουλεύη καλὰ κ(αὶ) πιστὰ κ(αὶ) νὰ τοῦ πη-
γαίνῃ ἓνα κα—
λαδιάτικο κ(αὶ) νὰ παίρῃ θέλημα ὄντες δὲ νὰ τρυγήσῃ κ(αὶ) ὄντας δὲ νὰ
πατήσῃ κ(αὶ) νὰ πη—
γαίνῃ ὁ νοικοκύρης στὸ πατητήρι νὰ παίρῃ τὸ μερτικό ντου μὲ δικά του
ἔξω. Κ(αὶ) ἂν τὸ—
- 15 ν εὖρῃ πταίστη σὲ κλεψιά, νὰ γίνῃ πταίστη κ(αὶ) νὰ χάνῃ τὰ ἄσπρα ντου.
Ἐδὲ κ(αὶ) ἔστι τὸ
καλὰ δουλεμένο κ(αὶ) πιστὰ κ(αὶ) δὲ κ(αὶ) καλὰ, νὰ μοιράζον, νὰ παίρ-
νῃ τὸ ἓνα τέταρτον
ὁ κοπιαστής. Ἐτῆς ἔμειναν στερεοὶ κ(αὶ) ἀναπαμένοι στερεώνοντάς στην
κ(αὶ) μὲ ὁ—
ξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
— Ἡά Σαματισ ἀρόνις μαρτιρο ὡς ἀνοθεν —
20 = σιμεων ιερομοναχος γρατζηας μαρτιρο τα ανοθε —
Σ ἔφανος ἱερέυς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν—

233 (φ. 166v)

Προικοσύμφωνο
Ἐμμανουήλ Βασ. Γρατσία
καὶ Εἰρήνης Κωσταντῆ Ψαρρᾶ

1760, Ἰουνίου 27

Ὁ Βασίλης Γρατσίας μὲ τὴ συμβία του Μαρία καὶ ὁ Κωσταντῆς Ψαρρᾶς μὲ
τὴ συμβία του Θεodώρα κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των Ἐμμανουήλ
καὶ Εἰρήνης. Καὶ τῶν δίνουν σπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, ζῶα καὶ γρόσια. Ὁ Ἐμμα-
νουήλ παίρνει 100 ζῶα καὶ 100 γρόσια. Λεῖπει τὸ τέλος τῆς πράξεως μὲ τὶς ὑπο-
γραφὰς τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ γραφέα.